

سال سوم، شماره ۱۱۱

پنجشنبه ۸ بهمن ماه ۱۳۶۰

رهائی

نشریه سازمان وحدت کمونیستی

قایق شکسته جمهوری اسلامی هر دم بیشتر به گل می نشیند

اقتصادی که بوجد آمد ما اشاره کرده و بعد از زمیته چینیسی مفصل در خصوص معجزاتی که در جمهوری اسلامی بوقوع پیوسته لها لآخره اظهار میدارد که وضع ذخیره‌ی ارزی بسیار خراب است و بنابراین "کمزندها را باید سفت کرد". او سپس طرحهای رژیم را برای رفع خطر از وضع کنونی توضیح میدهد. از جمله پیشنهاد است دولت این است که کسب و کارخانجات باید میزان تولید کنونی خود را بین ۲۵ تا ۵۰ درصد پائین آورند. (توضیحا باید اضافه کرد که این پیشنهاد در حالی مطرح میشود که هم اکنون تولید اغلب کارخانجات در بهترین حالت به ۵۰ درصد ظرفیت کامل آنها نیز نمیرسد.) این تصمیم حتی شامل صنایع غذایی هم میشود. تأمیر رژیم بعلاوه اطلاع میدهد که دولت در نظر دارد برای هر کارخانه سهمیهای ارزی مقرر کند. مقدار این سهمیه باین ترتیب محاسبه خواهد شد که متوسط مصرف ارز هر کارخانه‌ی تولیدی در سه سال گذشته (۵۲-۵۳-۵۴) را محاسبه کرده و ۲۵ درصد از آن حد متوسط را بعنوان سهمیه در اختیار کارخانه قرار میدهند تا بتوانند بخش ناچیزی از احتیاجات مواد خام و اولیه‌ی خود را تهیه کنند و باینکه میزان ارزی که توسط بانک مرکزی در اختیار مؤسسات تولیدی قرار خواهد گرفت براساس تعداد کارگران شاغل در آنها تعیین خواهد شد. نماینده‌ی رژیم در این سمینار در پاسخ به این سؤال که در صورت پائین آوردن تولید، پرداخت دستمزدها از چه منبعی تأمین خواهد شد با نهایت بیشرمی ابراز میکند که هر کارخانه که بودجهای برای پرداخت حقوق ندارد باید ۲۰ تا ۳۰ درصد حقوق کارگران و کارمندان خود را فعلا بعنوان علی الحساب به آنان پرداخت کند و مابقی را به حساب طلب آنها از کارخانه منظور نمایند و هر کارگری که

بقیه در صفحه‌ی ۲

ایجاد تنگناهای اقتصادی رژیم جمهوری اسلامی هر روز بیشتر برملاشد و تلاش برای پنهان نگه داشتن آن مذبحخانه‌تیسر جلوه‌گر میشود. کمبود با احتیاج روزمره‌ی مردم اکنون به مرحله‌ای رسیده که لا پوشانی آن تحت عناوین مختلف "جنگ"، "احتکار" و غیره دیگر امکان پذیر نیست. تشکیل صفهای طولانی برای تهیه‌ی گوشت، برنج و روغن و نیاز و... به لآخره صاحبان عوام فریب هیئت حاکمه را وادار کرده است که به نحوی باین کمبودها اذعان کرده و شرایط ذهنی برای ورود به شرایط سیاهتری را که در آینده‌ی نزدیک در انتظار آنان است فراهم تر کنند. آنچه هنوز رژیم جمهوری اسلامی از بیان آن طفره میبرد وضعیت ناهنجار و نابسامانی است که بخش اعظم صنایع از مدت‌ها پیش به آن دچارند. با پائین آمدن سطح تولید کارخانجات روزی نیست که کارخانه و کارگاهی تعطیل نشده و کارگران و کارکنان آن به خیل بیگاران چند ملیونی نپیوندند طبعاً اخبار ورشکستگی کارخانجات و پائین آمدن سطح تولید آنها تاکنون توسط نمایندگان رژیم رسماً تأیید نشده است. برعکس آنچه روزی نامهای جبرمشوار به چشم میخورد همه حاکمان "موفقیتهای چشمگیر" هیئت حاکمه در این زمینه است. واقعیات کماکان در پشت درهای بسته بازگو میشود و امت مسلمان هنوز صلاحیت آگاه شدن به این واقعیات را کسب نکرد است.

چندی پیش (سپتامبر ۱۳۶۰) سازمان صنایع ملی ایران از مدبریت کارخانجات مختلف برای تشکیل سمینار مهمی دعوت بعمل آورد. در این سمینار که اکثریت مدبران کارخانجات در آن شرکت داشتند، فردی بنام مرضی یکی از اعضای شورای هماهنگی سازمان صنایع ملی ایران ضمن تشریح "برنامه‌های اقتصادی رژیم" به وضع نابسامان

تکثیر از طرفداران سازمان وحدت کمونیستی در خارج از کشور

قایق شکسته . . .

بقیه از صفحه ۱

کارمندی را هم که به این تصمیم اعتراض داشت اخراج کند . در جلسه‌ی دیگری که چند روز پیش با شرکت یکی از مدیران کارخانجات و یکی از نمایندگان وزیر صنایع تشکیل شده بود ، او باردیگر از نظر کارگران کارخانجات صنعت مطلع است و در جواب نگرانی مدیران از به تعطیل کشاندن شدن کارخانجات و بیگاری شدن کارگران پاسخ داد که همه‌ی کارخانجات کم و بیش چنین وضعیتی دارند و دولت هنوز اجازه به بیگاری کارگران فکری نکرده است . البته این معاون وزیر بسیار از وضع راضی بود و معتقد بود که وضع هر روز بهتر از روز پیش میشود به مدد بر مزبور امیدواری میداد که "انشاءالله با رهنمودهای امام بزودی اوضاع خوب خواهد شد ." (لازم به تذکر است که این معاون قبل از اشغال این پست ، قاری قرآن بود طاعت) هم اکنون در چندین کارخانه حدود سه ماه است که تحت توجهات امام حامی مستضعفین "حقوق کارگران پرداخت نشده و پیش‌بینی میشود که جلوه‌گیری از ورود مواد اولیه به میزان کنونی در آینده‌ی نزدیک سایر کارخانه‌های تولیدی نیز به چنین وضعی دچار خواهند شد . زیرا اکنون که فقط سه ماه و نیم از ممنوعیت گشایش اعتبار (برای ورود مواد مورد مصرف کارخانجات) گذشته ، بصاری از بخشهای صنایع قادر به اداهی فعالیت تولیدی نیستند و حتی اگر از همین امروز گشایش اعتبار جدید آغاز شده و ورود کالا آزاد شود ، به توجیه به مدت زمان لازم برای تهیه‌ی مواد و حمل آنها به ایران ، اینگونه کارخانجات حداقل عمارت تعطیل خواهند شد . بی‌دلیل نیست که قداره‌بندان رژیم موج جدید تهدید و ارباب علیه کارگران را ترویج کرده و تحت عناوین مختلف "علیه مزدوران اجانب که در لباس کارگران در کارخانجات اغلال میکنند " اعلامیه صادر میکنند و باز بی‌دلیل نیست که مقامات ریز و درشت رژیم نقش ارزنده‌ی اعضای انجمنهای اسلامی را با طر آورده و زمینه را برای سرکوب وسیع و سرتاسری اعتراضات کارگران زحمتکش علیه فقر و بیخانمانی روز افزون فراهم میکنند .

و حشت از او جگرگیری دامنه‌ی اعتراضات کارگری آنچنان سردمداران رژیم را هراسان گردانست که علاوه بر تشدید ارتکاب استفاده‌ی همجانبه‌انزلاح سرکوب آنها را بجان بیکدیگر انداخته و به دعوی برای یافتن "مقصر اصلی" دامن زده است . در کمیسیون صنایع مجلس بحث بر سر این بوده است که سازمان صنایع ملی به صنایع مملکت لطمه‌ی بسیار زده و وظایفش را بخصی انجام نداده است . به همین دلیل صنایع خود ریسازی را که تحت پوشش سازمان صنایع ملی بود ، از نظر ارتان سازمان صنایع خارج کرده و تحت اختیار سازمان گسترش و توسعه‌ی صنایع قرار دادند از طرف دیگر وزیر کار طی بخشنامه‌ی انتخابات جدید برای شوراهای اسلامی کارخانجات

را موکل به دخالت و نظارت وزارت کار کرده و عملاً آنها را بلاموضوع اسلام کرده است . باید توجه داشت که کارگران زحمتکش مبین ما را زمانی بیگاری و فقر تهدید میکند که نمایندگان رژیم با دست و دلبازی بی نظیری میلیاردها دلار سرمایه‌های متعلق به زحمتکشان را دودستی تقدیم کمپانیهای غارتگر خارجی کرده و به تاراج میدهند و احمدهای تولیدی در حالی به بهانه‌ی کمبود ارز به تعطیل کشانده میشوند که بنا به اقرار نمایندگان رژیم تمام ادعاهای این کمپانیها طبق قرارداد ننگین الجزایر باید تا دینار آخر تحویل آنها گردد . سردمداران بی مایه و موافق رژیم که زمانه‌ی خیره شب‌بازی "گروگانگیری" را برای تسویه حساب های درونی خود و همچنین سرکوب کلیه مبارزات حق طلبانه مردم برآه انداختند ، اکنون در موقعی که منافع کمپانیهای خارجی در خطر بود ، آنچنان از حول حلیسم توی دیک افتادند که تمام عوارضیهای گذشته را فراموش کرده و ضمن آزاد کردن گروگانها بخش اعظم داراییهای ایران را نیز تقدیم آنها کردند . اما چه باک ، " دست‌غیب " باردیگر به کمک آنها شافت و این بار جنگ و رژیم ارتجاعی ایران و عراق مستسکی برای فریب تسویه شد .

هر روز میلیونها دلار از ذخایر ارزی به مصرف خرید جنگ افزار برای ادامه‌ی جنگ ارتجاعی میرسد و میلیونها تن از زحمتکشان آواره کشور در فقر و گرسنگی بسر میبرند و بسا این همه رژیم از " خیرات جنگ " دم میزند . چگونه است که رژیم مدعی مبارزه با صهیونیسم و امپریالیسم ارز برای خرید لوازم جنگی از اسرائیل و قاچاقچیان بین‌المللی دارد ولی جایکه پای منافع زحمتکشان و تأمین حداقل معیشت برای آنان در بین است حتی فراموش میکند که قبل از تصمیم‌گیری در مورد وضعیت کارخانجات به آینده‌ی صدها هزار کارگری که بیگار خواهند شد ، بیندیشد .

اکنون با گذشت نزدیک به سه سال از حاکمیت سیاه ارتجاع کارگران نیز در کنار سایر زحمتکشان به ماهیت این رژیم قرون وسطایی پی برده دیگر فریب شعارهای تو خالی را نخواهند خورد . رژیم آخوندی خمینی زود عاق و دشنی خود با زحمتکشان آشکار کرده و خود نیز دریافته است که با وعده و وعید نخواهد توانست با موج روزافزون مبارزات کارگری به مقابله برخیزد . اخراج گروهی کارگران پیشرو و انقلابی از کارخانجات که از مدتی پیش آغاز شده بود ، هنوز با شدت ادامه دارد و کوچکترین صدای اعتراضی توسط پاسداران سرمایه‌پسندی مرکب می‌یابد . اما آیا این همه برای بقای این رژیم پوسیده کافی است ؟ رژیم آخوندی در ماههای آینده میتواند آزمون عبرت‌آموزی برای این مرتجعین و افسنگران باشد . آزمونی که در آن پرچم مبارزات کارگری راهنا خواهد بود .

جمهوری اسلامی دشمن زحمتکشان ، حامی سرمایه‌دار

”بیانیه الجزایر“

سند پرداخت وجوه شرعی به امپریالیسم امریکا!

و بعد نویسنده اضافه میکند که: «حق این بود که کمیته‌ی هماهنگی . . . نیز به چنین کاری دست بزند ولی بخت بد و سرنوشت محتوم رژیم اسلامی حکم میکرد که بعلمت تراکم کار در کمیته هماهنگی و قلت کارکنان» «از انجام این مهم عاجز بماند».

۱- حوزه‌ی اختیارات داور «یا کلاه‌گشا» در سررژیم خمینی نویسنده پس از نقل چند بند از متن «بیانیه الجزایر» (نام محترمانه‌ی قرارداد ایران و امریکا) در زمینه‌ی صلاحیت و «حوزه اختیارات داور» و چگونگی آن، به نکاتی اشاره میکند که از آن دو نکته زیر استنتاج میشود:

الف: مفایر بودن «بیانیه الجزایر» با اصل ۳۹ قانون اساسی جمهوری اسلامی در مواردی که طرفداری خارجی باشد» «در صوبه ۵۹/۱۰/۲۴» «مجلس شورای اسلامی فقط ارجاع اختلافات مالی و حقوقی فی مابین دولت جمهوری اسلامی و دولت امریکا به داور «یا کلاه‌گشا» داده شد ماست» و در حالیکه «با توجه به نمونه‌هایی که در سندها (ماده ۲۱ و ۲۲ «بیانیه الجزایر» میند های همان مواد آورده شده) اتباع دو کشور نیز اجازه دارند که علیه دولت و سازمانهای تحت کنترل «دولت مقابل» اقدامی دعوی کرده و داور «یا کلاه‌گشا» در نتیجه قرارداد ایران و امریکا («بیانیه الجزایر») نه تنها مفایر با قانون اساسی جمهوری اسلامی بلکه همچنین مفایر با صوبه ۵۹/۱۰/۲۴ «مجلس شورای اسلامی» است.

ب- یا از روی جهل و نادانی و یا (بیشتر) به دلیل بهم کلک زدن مقامات جمهوری اسلامی، ترجمه‌ی فارسی و انگلیسی «بیانیه الجزایر» با هم متفاوت است. در سند مورد بحث یک نمونه از دو متن انگلیسی و فارسی آورده و نتیجه گرفته میشود:

«همانطوری که ملاحظه میگردد، دو کلمه‌ی دولت و اتباع در فارسی با حرف ربط «با» بهم وصل شده در صورتیکه در انگلیسی با حرف ربط «و» و این خود از نظر حوزه‌ی اختیارات هیئت داور «یا کلاه‌گشا» و معانی مربوط به آن ایجاد تردیدی نماید» (صفحات ۳-۱ سند).

۲- طرح ادعاها «یا از هر طرف بن بست و درماندگی دیدیم که «بیانیه الجزایر» طبق گفته‌ی «ستاد هماهنگی» اجرای بیانیه الجزایر مستقر در سازمان صنایع ملی ایران» مفایر با قانون اساسی جمهوری اسلامی و مصوبه‌ی ۵۹/۱۰/۲۴ «مجلس شورای اسلامی» است با اینحال، از طرف دستگاه‌های ذیربط (۱) به کلیه سازمانها ابلاغ گردیده که کلیه ادعاها و دادخواستهای خود را در مهلت مقرر به کمیته‌ی اجرای بیانیه الجزایر ارسال دارند. «ستاد هماهنگی» «نیز» عین دستور داده شده «را» به کلیه شرکت‌های تحت پوشش «خود» ابلاغ کرده ولی از یک طرف

پس از اینکه «انقلاب دوم بزرگتر از انقلاب اول» رهبر حقیر، با سرشکستگی و خواری مفتضحانه‌ی به شکست انجامید، پس از اینکه رژیم مفلوک اسلامی با شتاب و وحشت زدگی غیر قابل تصور، درست فقط در آخرین لحظات انتقال قدرت به ریگان، گروهک‌های امریکایی را آزاد کرد (چراکه رژیم اسلامی خوب میدانست که کابوی تگزاسی بر خلاف با دام فروش ماساچوستی، اهل شوخی و چانه زدن نبود) «پس از اینکه رژیم خائن خمینی، بیش از ۵ میلیارد دلار از ذخایر ارزی ایران را یکجا به امپریالیسم امریکا هدیه داد، «بیانیه الجزایر» یا حلقه‌ی برده‌گی، آنچنان برگردنش باقی ماند و امپریالیسم امریکا، رژیم زمین‌ولایت اسلامی را هر جا که خاطر خواه اوست، می‌کشاند و می‌کشد.

اخیرا یک سند داخلی رژیم تحت عنوان «تحلیلی بسر بیانیه الجزایر و اجرای آن» بدستمان افتاده است که گوشه‌ای از این درماندگی و زبونی و ناتوانی را به نمایش میگذارد.

مخاطب این نوشته، در نسخهای که بدست ما رسیده، مشخص نیست ولی بنظر میرسد که یکی از مقامات رژیم اسلامی (مثلا بهزاد نبوی یا حسین موسوی) باشد. هویت نویسنده‌ی واقعی (که تحت عنوان «ستاد هماهنگی» اجرای بیانیه الجزایر مستقر در سازمان صنایع ملی ایران «مضامین» نیز معلوم نیست ولی پیداست که یک فرد مشخص است) چرا که همه جا با اول شخص مفرد سخن میگوید نه بنام «ستاد هماهنگی» و به احتیاط قریب به یقین «مشکل» ستاد هماهنگی اجرای بیانیه الجزایر . . . است. نویسنده در مقدمه‌ی سند مینویسد:

«نظر به مسئولیتی که شورای سازمان صنایع ملی ایران در ارتباط با اجرای بیانیه الجزایر در شهریسور ماه ۱۳۶۰ در مورد شرکت‌های تحت پوشش این سازمان به این جانب محول نمود و از آن تاریخ تاکنون بطور مستمر مسئولیت فوق را داشته و مرتباً به مسائل جدیدی برخورد می‌نمایم و همچنین تجربیات سه ماه گذشته در طی مذاکرات وین و گزارشات مربوط به مذاکرات وین که هم اکنون در ستاد هماهنگی اجرای بیانیه الجزایر مستقر در سازمان صنایع ملی ایران تحت بررسی می‌باشد بخود اجازه دادیم در ارتباط با بیانیه الجزایر و اجرای آن مطالبی را به استحضار برسانم. مسائل مورد بحث که ذیلا به عرض خواهد رسید چکیده‌ی ساعتها مطالعه، بحث و بررسی با کلیه کسانی که بصورت مستقیم و یا غیرمستقیم در اجرای بیانیه به نحوی دخالت داشته‌اند میباشد و همچنین مطالعه‌ی مطالب و بارها مباحثی اجرای بیانیه که بزبان انگلیسی در خارج از ایران ((امریکا)) منتشر گردیده است نیز شامل میگردد».

"بعضی از ادعاهای مطرح شده توسط مدیران شرکتها (ای ایرانی) متکی به مستندات قابل ارائه به دیوان داوری نمی باشد" و از طرف دیگر، "طرح دعوی در یک محکمه غیر صالح (از نظر قانون اساسی جمهوری اسلامی) ۰۰ خطرات زیر را به همراه خواهد داشت:

"الف- با فرض اینکه دیوان داوری دادخواست های مربوط به ادعای مؤسسات تحت کنترل دولت علیه اتباع امریکائی به استناد بیانیه حل و فصل و تعاریف آن نپذیرد، در چنین صورتی نیروی عظیمی صرف تهیهی درخواست ها گردیده که مورد پذیرش دیوان داوری نمی باشد"

ب- با فرض اینکه دیوان داوری دادخواستهای مربوط به ادعاهای مؤسسات تحت کنترل علیه اتباع امریکا را نپذیرد و جز کارهای مربوط به اعلام نظر از طرف دیوان قرار دهد و پس از گذشت مدت نسبتاً طولانی، داوران عدم صلاحیت دیوان داوری را نسبت به رسیدگی دعوی فوق (که بر اساس بیانیه حل و فصل آن خارج از حوزه اختیارات دیوان داوری می باشد) اعلام نماید، در چنین صورتی خطرات زیر ممکن است به وقوع بپیوندد:

۱- دعوا مشمول مرور زمان گردد و قابل طرح در محاکم صالحه دیگر نباشد.

۲- بر اساس قسمت آخر بند ۲ ماده ۲ بیانیه: "ادعاهائی که به هیئت داوری ارجاع میشود از تاریخ طرح ادعا نزد هیئت داوری، خارج از صلاحیت تقاضای دادگاههای ایران و ایالات متحده و یا هر دادگاه دیگر خواهد بود" در نتیجه ممکن است امکان طرح دعوی در محاکم صالح دیگر از بین برود (صفحات ۳-۴ سند).

به بیان روشنتر، علی رغم وجود رهبران "صد درصد مکتبی" و ویژه رهبری پیغمبر گونه و "خدا گونئی" امام است، حقوقدانان "شیطان بزرگ" با اطلاع از ابعاد باور نکردنی جهل و حماقت رژیم آخوندی آنچنان گلاهد گشادی بسر رژیم خمینی گذاشتند که از هر طرف بخواهد حرکت کند، بسا بن بست و درماندگی مواجه خواهد شد که نه تنها "نائب امام زمان، بلکه شخص" امام زمان "و هر موجود موهوم دیگر نیز نمیتواند کمترین کمکی به آن بکند، چرا که" شیطان بزرگ"، خرخره‌ی رژیم اسلامی را محکم چسبیده و تما مراههای گریز را پیشاپیش سدود کرده است، و رژیم متفوق خمینی جلاد که فکر میکرد با انقضای قرارداد خانفانتهی ایران و امریکا ("بیانیهی الجزایر") میتواند محبت امیرالیم امریکا را بخود جلب کند، و اکنون فقط از این ناراحت است که بسا تمام حاتم بخشی‌ها از کیسهی زحمتکشان ایران، امریکا همچنان به ناسپاسی خود نسبت به رژیم صریح جمهوری اسلامی ادامه میدهند، چرا که:

به مجرد اتمام بیانیهی الجزایر، دولت امریکا موظف بوده است با رفع تحریم، تمام اوضاع و احوال را به شرایط قبل از گروگان گیری برگردانده در حالیکه ۰۰۰ تحریم کفکان ادامه دارد" (۲)

"۳- یک میلیارد سپرده" و خزانهی خالی جمهوری اسلامی طبق مادهی ۷ "بیانیهی الجزایر"، جمهوری اسلامی قبول کرده است که یک میلیارد دلار از ذخایر مسدود شده ایران توسط امیرالیم امریکا را در یک حساب مخصوص در بانک مرکزی هلند بسپارد. این مبلغ "برای تضمین پرداخت و تأدیة ادعاها علیه دولت ایران طبق بیانیهی حل و فصل ادعاها مورد استفاده قرار خواهد گرفت، و همچنین ایران تعهد نموده است که موجودی حساب سپرده فوق را در سطح ۵۰۰ میلیون دلار نگهدار خواهد نمود".

چندی پیش نیویورک نوشت:

"مقامات واشنگتن در حال حاضر نگرانند که مبادا ایران توافق خود دال بر پرداخت ادعاهای تجاری امریکائی را، که میتواند بالغ بر چهار میلیارد دلار شود نفی کند. . . بانک مرکزی ایران قول داده است - اگر بتوان برای این قول ارزشی قائل شد - پاسخگوی بدهی های دولت باشد ولی بنظر نمیرسد راهسی برای تضمین بخش عمدهای از ادعاها وجود داشته باشد. یک مقام مالی با تحقیر میگوید بچگونه میتوان با دولتی معامله کرد که بقصد مرگ به خودش شلیک میکند".

نگرانی فوق‌الذکر محافل امیرالیمستی (با توجه به عواطفی که در درون رژیم اسلامی دارند و با توجه به اطلاع دقیق آنها از ورشکستگی اقتصادی رژیم) البته بی پایه نبود، چرا که در سند مورد بحث "ستاد هماغتی . . ." چنین میخوانیم:

"در بیشتر مذاکرات و مراودات با مسئولین (حکومت اسلامی) صحبت بر سر آن است که ایران مبلغ یک میلیارد دلار جهت تأدیة ادعاها علیه ایران، اختصاصی داده و دیگر هیچ وجهی به امریکائیان را از منابع دیگر پرداخت نخواهد کردید".

روشنتر اینکه رژیم اسلامی، یک میلیارد دلار سپردن را پیشاپیش بپوش باخته حساب میکند یعنی علاوه بر بیش از ۵ میلیارد دلار سابق‌الذکر، حاضر است یک میلیارد دلار دیگر را به امیرالیم امریکا بپوش دهد، اما نکته جالب این است که رژیم با اینکه در قرارداد ایران و امریکا ("بیانیهی الجزایر") تعهد کرده است هر مبلغ نامحدود دیگری که هیئت داوری حکم بدهد (و از قول نویسنده سند هم خواهیم دید که مجبور به پرداخت این مبلغ نامحدود است)، بپرداخت کند. پس معنای این نپرداختن "دیگر هیچ وجهی به امریکائیان از منابع دیگر چیست؟ آیا رژیم خمینی در مقابل توسری های مداوم "شیطان بزرگ" سر به عصیان و طغیان برداشته است؟ نه، واقعیتی را که تمام عالم میدانند از زبان علی‌رضا نهری - رئیس سابق بانک مرکزی، که از وضع ذخایر ارزی رژیم بخوبی اطلاع دارد - نیز بشنومیم. نهری چندی پیش در مصاحبهای با "واشنگتن پست" اعلام داشت که:

رژیم جمهوری اسلامی از نظر ذخایر ارزی در چنان وضع رقت‌باری بسر میبرد که نمیتواند بسراری رساندن سپرده مخصوص به مبلغ

برای تحقق آرمانهای واقعی زحمتکشان: انقلابی دگر باید

۵۰۰ میلیون دلار، حتی یک دلار هم به بانک مرکزی هلند واریز کند.
موضوع را از متن سند دنبال کنیم این درمادگی رژیم اسلامی را از زبان یکی از مقامات سرسپرده رژیم بشنویم:

"این نظریه (یعنی نپرداختن دیگر هیچ وجهی به آمریکا) از منابع دیگری (البته صحیح است اما مطالب زیر نیز می‌بایستی مورد توجه قرار گیرد:

الف - دولت ایران تعهد نموده است که چنانچه میزان سپرده موضوع فوق از حد ۵۰۰ میلیون دلار تنزل نماید با گذاشتن سپرده‌های جدید موجودی حساب مذکور را به سطح ۵۰۰ میلیون دلار خواهد رساند.

ب - طبق بند ۳ ماده ۴ بیانیه‌ی حل و فصل:

"... هر حکمی که هیئت داور، علیه هر یک از دولتین صادر نماید، علیه آن دولت در دادگاه‌های هر کشوری طبق قوانین آن کشور قابل اجرا خواهد بود."

"لذا ایجاد سپرده و یا گذاشتن سپرده‌ی جدید جهت نگهداری سپرده‌ی تضمینی در حدود

۵۰۰ میلیون دلار دارای مفهوم اجرایی چندانی بابت

تأدیه‌ی ادعاهایی که از طریق هیئت داور، منجر به

صدور حکم گردیده است نمی‌باشد، چه چنانچه فرض

شود که ایران نخواهد سپرده‌ی تضمینی و صوف را در

حد مورد تعهد خود نگهدارد و تمام مبلغ سپرده

(یک میلیارد دلار) صرف تأدیه‌ی تسعیتی از احکام

صادر کرده گردد بر اساس بند ۳ ماده ۴ موصوف، قابل

اجرا در کشورهای دیگر از جمله کشورهای طرف

معامله‌ی ایران خواهد بود. لذا بنظر می‌رسد کلیه

احکام صادره توسط هیئت داور، علیه ایران در هر

حد و میزان (مازاد بر یک میلیارد دلار) چه ایران

در حساب سپرده‌ی تضمینی وجهی از (آن) بابت

داشته و یا نداشته باشد، قابل اجرا و قابل وصول

توسط طرف آمریکائی خواهد بود" (صفحات ۴-۳ سند)

عبارت فوق آنچنان گویا و رساست که هیچ نیازی به توضیح و تفسیر ندارد.

"۴- حل و فصل ادعاها" یا اعتراف به ناتوانی مطلق در سند میخوانیم:

"طبق ماده‌ی یک بیانیه حل و فصل ادعاها:

"هر یک از ادعاهائی که ظرف ۶ ماه از تاریخ اجرای

بیانیه حل و فصل نشود طبق شرایط مندرج در این

بیانیه به حکمتی شخص ثالث (داوری) ارجاع

خواهد گردید"

البته مهلت مندرج در فوق به مدت سه ماه تمدید

گردید و ادعاهائی که تا تاریخ ۹ اکتبر ۱۹۸۱ احل

و فصل نگردد قابل ارائه به هیئت داور می‌باشد"

لازم به تذکر است که این مهلت جدید برای سومین بار تا

تاریخ ۱۹ ژانویه ۸۲-۲۹ دی ماه ۸۱ تمدید شده است.

اگر رژیم اسلامی، بطوریکه از ظواهر امر برسر

می‌آید، تن به مسازش بیشتر دهد، تمدید

این مهلت با زهم برای چهارمین بار مستهل است، زیرا هدف امپریالیسم آمریکا و کمپانی‌های آن، خرسواری بیشتر است و یا بقول نویسنده‌ی این سند، بطوریکه بعسدا خواهیم دید، آنها حاضر به دریافت مقداری از طلب واقعی (۱) خود ولی سریع هستند. مثلا فلان کمپانی آمریکائی ترجیح می‌دهد که ۵۰۰ میلیون دلار را مذاکره مستقیم با نمایندگان رژیم اسلامی، امروز نقدا دریافت کند تا اینکه چند سال دیگر، پس از عبور از پیچ و خم های "داوری"، به ۷۵۰ میلیون دلار مورد ادعاهای خود برسد و یا نرسد.

در دنباله‌ی سند میخوانیم:

"در شهریورماه ۶۰ (سیستامبر ۸۱، قبل از اینکه

مهلت دوم خاتمه یابد) طبق راهنماثلی و

دستورالعمل‌های صادره از طرف کمیته‌ی هماهنگی

و اجرای بیانیه‌ی الجزایر، هیئتهای مذاکره‌کننده

((ی رژیم اسلامی)) جهت حل دعای، طبق

قرارهای قبلی با طرفهای آمریکائی ((شیطان

بزرگ))، عازم کشورهای مورد قرار گردیدند

(اتریش- وین) قبل شرح و توضیحات در مورد

مذاکرات (بین نمایندگان دولت آمریکا و کمپانیهای

آن با رژیم اسلامی)) ونحوه و نتیجه آن ذکر

مطالب زیر ضروری بنظر می‌رسد:

الف - بدلائل مختلف بعضی از خواننده‌های ایرانی

یا خواهان خود ملاقات و مذاکره نمودند.

ب - برخی از هیئتهای ایرانی بدون تعیین قرار

قبلی و تأیید آن، عازم محل مذاکره گردیدند و

چون خواهان ((آمریکائی)) از وجود چنین مذاکراتی

بی اطلاع بود، لذا ملاقات و مذاکره صورت نپذیرفت

و هیئت ایرانی بدون حتی ملاقات به کشوری

مراجعت نمودند.

ج - بعضی از هیئتهای ایرانی جهت طرح دعوا و

یا پاسخگویی به ادعاهائی عازم خارج از کشور

گردیدند که اصولا ادعائی وجود نداشت و یا در

چارچوب بیانیه قرار نمیگرفت.

در ادامه سند، میخوانیم که "مذاکرات انجام شده ((بین

هیئتهای آمریکائی و ایرانی)) در وین بجز در موارد نادر و

بدلائل زیر بدون نتیجه بوده است:

الف - گروهی از هیئتهای مذاکره‌کننده ((ی رژیم

اسلامی)) اکثرا بدون آمادگی کافی و داشتن اطلاعا

عازم خارج از کشور گردیدند.

ب - گروهی از هیئتهای مذاکره‌کننده و یا اشخاص

مذاکره‌کننده ((ی رژیم اسلامی)) از کیفیت کاری

بسیار پائینی برخوردار بودند و در بعضی از موارد،

هیئت یا شخصی نه تنها از موضوع مذاکره بی اطلاع

بود و موارد اختلاف را نمیدانست بلکه به یک زبان

خارجی نیز آشنائی نداشت.

ج - پشتیبانی ((از نظر متخصصان)) مالی ((در))

گروههای مذاکره‌کننده ((ی رژیم اسلامی)) اکثرا

ضعیف بود و بعضی از گروهها اصلا متخصص مالی

همراه خود نداشتند و یا در صورت داشتن فرد

((متخصص)) مالی، ((ناآمده)) از آگاهی

سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی

و قدر کافی موجود است

د - کثرت گروههای مداخله کننده ایرانی رژیم... فاش شده است...
مذاکره عمومی بود و بدین ترتیب، رئیس، رئیسها خود اذیت و تقاضای
و مغز - کشور (وجود) خیر سی اطلاع بود بد
ه - بعضی از موارد، رهسودهای داده نشده
و از طرف مقام رژیم اسلامی، به گروههای مداخله
کننده، مسمی بر عدم حل دعوی بود و بیشتر ارجاع به
داوری بد نظر بوده است.

و- بعضی از افراد با گروههای مداخله کننده (رژیم
اسلامی) در مواردی که مذاکرات به نتیجه مورد توجه
خودشان نرسید، حاضر به شریک شدن در توافقی
نبودند و متکی بر مثال معروف اصفا نمودن مسئولیت
دارد به اصفا نمودن بودند.
ز- امکانات ستاد هماهنگی (نمایندگان رژیم اسلامی
در) مذاکرات بسیار ضعیف بود و تقریباً کلیه ی
مسئولان تخصصی در ارتباط با بهیاسه‌های الحزایر
بدون جواب میماند.

ح- و بالاخره گروهی از مداخله کنندگان (رژیم
اسلامی) اصولاً سبب حل ادعاهای (ای آمریکا نیان) را
را نداشتند و حتی رابطه‌ای که به میزان کمتر از آرام
واقعی و مسطقی میرسید، این مسئله بیشتر از عدم
تفهم و اجرائی بهیاسه سرچشمه میگرفت. این موضوع
حالت میباشد که شاید پیش از حیمی از مداخله کنندگان
(رژیم اسلامی) حتی من حیث سبب الحزایر را ندیده
و یا حیوانده بودند و این در حالی بود که طرفهای
امریکائی، با حرویات، شریکات، آخرین اطلاعات و گزارش
شات تحلیلی اجرائی بهیاسه الحزایر در مذاکرات شرکت
کرده بودند. (صفحات ۷۷-۷۵ سند)

سبب گیری

نویسندگی سند، بهیاسه " نتیجه گیری" میبوسد.
با توجه به مطالبی که طی صفحات زیر بعرض رسید،
واقعیتهای زیر را ذکر میکند:
الف- اختلال دولت ایران و یا موسسات تحت کنترل
آن راساً حیوانده توانست دادخواستی علیه (دولت
امریکا و) اتباع امریکائی تسلیم داوری نماید.
ب- دادخواستهای متقابل که از طرف موسسات تحت
کنترل دولت (اسلامی) علیه (دولت امریکا و) اتباع
امریکائی تسلیم داوری خواهد گردید از نظر محتوی
و استنادات ضعیف بود.

ج- هیئت داوری مرکب از ۹ عضو میباشد که بهیاسه
صورت شش عسوان خارجی می باشند (۴)
د- امریکائیان در تهیه دادخواست و ارائه آن به
دادگاهها و مدارک دارای سوابق می باشند.
ه- در مورد دفاع از دادخواستها، امریکائیان به
طراحی و حمایت خواهند داشت زیرا که برای هر مورد یک
وکیل استخدام نمودند در صورتیکه دفاع از کل
دادخواستها در ایران توسط چند وکیل صورت خواهد

بدین ترتیب

و- معمولی از مذاکرات مورد همین بیشتر امریکائی
واقع گردید که ممکن است در روزی مورد همین داوری
بدین ترتیب شود و نظیر عدم پرداخت بهره، بهره دیگر
و عدم انعقاد...
ز- بخاطر ضعف تأخرمانه امریکائی در بیشتر موارد
حاضر به دریافت در صد از طلب واقعی خود ولی
ح- همانطوریکه توضیح داده شد کلیه احکام صادره
توسط هیئت داوری قابل اجرا خواهد بود (حسبی
بیشتر از یک میلیارد دلار) (صفحات ۷۷-۷۵ سند)
و در پایان، نویسنده سند، با عنایت به واقعیتهای فوق
پیشنهاد میکند که با گرفتن مجوز کافی از مجلسین محترم
و جمهوری اسلامی ایران یک هیئت صلح و تسخیر حرفه‌ای
برای کل مذاکرات و دفاعیات مربوطه به تمام سارفاها
دولتی و وابسته به دولت را با یک سارفاهی صحیح دنبال
کند (۷) تا "با استعانت به الطاف خداوندی بر شیطان
بزرگ (امریکا) فائق شویم". (صفحات ۷۷-۷۵ سند)
با توجه به آنچه در طی صفحات قبل از قول نویسنده سند
دیدیم، در باره فائق شدن، با استعانت به الطاف
خداوندی بر شیطان بزرگ (امریکا) در یک کلمه میسوزان
جواب داد. زکی!

نویسندگان دستگامهای دبیر، محمد علی رحائی است:

(۱) منظور از "دستگامهای دبیر" محمد علی رحائی است:
در ۱۴ بهمن ماه گذشته، به منظور اجرائی مفاد
بهیاسه الحزایر در مورد دعوی مالی ایران شهید
رحائی حسرت وزیر وقت حشاشائی به کلیه شرکتها و
موسسات دولتی صادر گرد. در این بخشنامه
آمده بود...

(۲) مراجعه نمود به سلسله مقالات گزارش تحلیلی کیهان
از ادعاهای بیچ امریکا و دعوی بحق ایران در رابطه
با اجرائی بهیاسه الحزایر " کیهان ۲۰/۱۰/۶۰،
(۲) مراجعه شود به بیانات بهیاسه سوی در همان سلسله

سلسله مقالات، کیهان ۳۰/۱۰/۶۰
(۳) گرچه آمار چه دقیق و چه تقریبی از مجموع کل مبلغ
ادعاهای امریکا در پروندههای ارائه شده به لاهه در دست
سیست ولی بنظر میرسد که میزان آن چند برابر همین مبلغ
۴ میلیارد باشد:

"آبادی امریکالیم بیش از ۱۰۰۰ دادخواست مالی
کمتر از ۲۵۰ هزار دلار علیه ملت محروم ایران ارائه
کردند و ۸۰۰ دادخواست مالی بیشتر از ۲۵۰ هزار
دلار سیر به دیوان بین‌المللی لاهه فرستادند" (همان
سلسله مقالات کیهان، شماره ۲۰/۱۰/۶۰)

ناید توجه داشت که در چهارم بهمن...
نقشه در صفحه

بیش بسوی تدارک انقلاب سوسیالیستی

لهستان: بحران رویزیونیسم و جنبش توده‌ای (۱)

س - حاصی

لهستان بودصن اینکه تولید کالای بدون مصرف (۳) بود آوری عادات سبناارزان لهستان را حتی میکرد. این عوامل همراه با عدم احرای برنامه‌ی ۱۵ساله همواره ازاهداف خود بسیار دور بود. آغازی بر روند افزایش کسری موازنه پرداخت به شمار میرفت.

روند فون ازطرمی باوضع سال ۱۹۸۰ منجر شد که لهستان را با وامهای کلان بهرسموخواه سیاست، از طرف دیگر بطور ادواری در سالهای ۱۹۷۰، ۱۹۷۶ و سرانجام در ۱۹۸۰ منجر به ایجاد جنبشهای وسیع توده‌ای شد که هر بار به نبال افزایش قیمت مایحتاج عمومی، ولی نه فقط به خاطر آن، به حرکت در می‌آمدند.

۳- سپس در شماره‌ی ۶۲ سندی با عنوان "پیش‌بوی دموکراسی سوسیالیستی" از یک گروه اپوزیسیون کمونیست (به اظهار خود گروه) انتشار دادیم که در آن به بررسی و تحلیل انتقادی مبارزات کارگران و روشنفکران پرداخته و پس از رد سوسیالیستی بودن لهستان اصولی را که "خلال مبارزه برای آنها، یک جنبش کارگری واقعی" بوجود می‌آید یعنی اصولی که "جنبش انقلابی کارگری همیشه برآنها بنا شده است" و "در کمون پاریس در ۱۸۷۱ مطرح شدند" و "پایه فعالیت شوراها و کارگری در روسیه ۱۹۱۷ را تشکیل میداند"، بر سر شمرده شده بود.

پس از آن به شرح خطوط اساسی مبارزات توده‌ای پرداختیم و نشان دادیم که جنبش سال ۱۹۷۰ پس از ۴ سال سکون نسبی (از شورشهای ۱۹۵۶ به بعد) نقطه عطفی بشمار میرفت. در سال ۱۹۷۶ با وجود سرکوب رژیم، کارگران روحیه مبارزاتی خود را از دست نداد و خصوصاً نسبت به آن تشدید شد. در این سال روشنفکران نیز بطور سازمان یافته وارد صحنه شدند. در ۱۹۸۰ نیز جنبش توده‌ای وسیع‌تر از هر بار آغاز و گسترش یافت. این بار دهقانان (که در ۱۹۷۶ بیطرف مانده بودند) نیز به آن پیوستند.

سپس گرایشات اپوزیسیون را بررسی کردیم. در این رابطه به اثر تخریبی کلیسا بر مبارزات کارگران و خطر آن در تحولات آتی اشاره کردیم. همچنین کمیته‌ی دفاع از کارگران "را که بعد ها تبدیل به کمیته‌ی دفاع از خود اجتنامی شد" معرفی کردیم که مهمترین جریان سیاسی متشکل از عناصر مختلف با گرایشات سوسیال دموکراتیک متفاوت بود (این کمیته اخیراً خود را منحل کرد چون معتقد بود "همبستگی" قادر به ادامه‌ی اهداف آن است) و اشاره کردیم که:

"در حقیقت میتوان نتیجه گرفت که بندهای کمونیستی (از لحاظ ذهنی) در جنبش کارگری کمونیست لهستان ضعیف است."

۴- علی‌رآه شوروی را از مداخله‌ی نظامی در لهستان باز میداشت بر شمرده می‌مورد اعتقاد بود نهایت حاکم‌ه‌ی لهستان (برخلاف چکسلواکی ۱۹۶۸)، وضعیت وحدت با اقتصاد لهستان ۲۴ میلیارد دلار وام

در روز ۲۲ آوریل آخره واقع‌ای که از مدتها قبل انتظار صرف در لهستان رخ داد: اعلام حکومت نظامی، حمله بلافاصله به مراکز اداری، کارگری همبستگی، دستگیری هزاران مفرز مخالفین و فعالین سیاسی، سرکوب اعضا با تاعترضی که در مواردی صحر به تیراندازی و درگیری و قتل چندین نفر گردید، قطع تمام امکانات ارتباطی مثل تلخ و تلخ و غیره چه در داخل کشور و چه با خارج، پناهیده شدن دهها لهستانی به کشورهای مختلف، بسته شدن تمام مدارس و حتی کودکانها (۱).

ما در گذشته، یکبار در شماره‌ی ۴۵، و یکبار نسیم در سلسله مقالاتی در شماره‌های ۶۱، ۶۲، ۶۳، ۶۵ بطور شروح اوضاع لهستان را بررسی کرده و ریشه‌های اقتصادی و سیاسی بحران حاضر را نشان دادیم. بطور خلاصه در سلسله مقالات مذکور:

۱- به روند استقرار دولت به اصطلاح سوسیالیستی در لهستان پرداختیم و نشان دادیم که بدلیل مختلف، و از جمله تضعیف‌های حوسین استالینی در حزب کمونیست لهستان در دهه‌ی ۱۹۳۰ که بالاخره منجر به اسحلال کامل آن در ۱۹۳۸ شد، یک انقلاب سوسیالیستی هرگز در لهستان به وقوع نپیوست. این به طبقه کارگر لهستان (که فاقد هرگونه شکل بود) بلکه کمیته‌ای بنام "کمیته‌ی آزادی ملی لهستان" (که توسط استالین در حین جنگ طورهزینی و در سال ۱۹۴۴ مورد حمایت رسمی قرار گرفته بود) قدرت را با حمایت کامل ارتش شوروی و توسط آن در دست گرفت، و طبقه‌ی کارگر فاقد ارگاسهای طبقاتی لهستان نقش در نسحیر قدرت نداشت. سرروضت لهستان در حقیقت در پشت درهای بسته‌ی کنفرانس‌های متفقین تعیین شد (۲).

۲- سپس ریشه‌های اقتصادی بحران را بررسی کردیم. علل اصلی در این زمینه عبارت بودند از:

الف: در زمینه کشاورزی - غالب بودن بخش خصوصی و حتی آثار به سوی تبعیت این امر در اوایل دهه‌ی ۱۹۷۰.
ب: در زمینه صنعتی - ادامه‌ی سیاست غلط در طی دهه‌ی ۱۹۷۰. اتحاد اساسی این سیاست بخصوص در دهه‌ی مذکور با در نظر گرفتن خصوصیات اقتصادی کشورهای اروپای شرقی مسئله شوروی (۳) به این شرح بود: سرمایه‌گذاری با کمک وام از کشورهای بانکهای عربی و وارد کردن وسایل تولید مدرن در بخش‌های بزرگی از اقتصاد، تولید زیاد، صادرات به عرب، و باز پرداخت وام و رشد اقتصادی، دریافت وام چینی. این روند که در این سالها دنبال شد و جنبه‌ی غالب اقتصاد را تشکیل میداد در حقیقت لهستان را وابسته به سوانات باار عرب میکرد. به این ترتیب که با شکوفایی اقتصاد عرب در ۱۹۷۳-۱۹۷۱، اقتصاد لهستان نیز وارد دوران شکوفایی شد، ولی بحران رکودی - سوزمی پس از آن در عرب به معنای بالا، پس قیمت مواد اولیه، نفت و غیره برای

خارجی (در آن زمان) ، وضعیت بد کشاورزی شوروی و امکان تحریم غله توسط غرب ، وتود هگبر بودن بیش از حد جنبش در لهستان و گفتیم :

"عالمی که میتواند موجب چنین مداخلهای شود دارای اهمیتی بیش از عوامل مذکور است. امکان ایجاد و گسترش جنبش کارگری با خواستههای مشابه در چکسلواکی ، مجارستان و... و آلمان شرقی و در نتیجه احتمال خارج شدن بخش مهمی از رویای شرقی از حیطه کنترل شوروی - جنبه دیگری این مسئله توانایی دولت لهستان در تحمل مشکلات و از سر گذاراندن بحران است."

و بالاخره به اوضاع طبقه کارگر لهستان و وسیع آینه های آن نگرینیم و گفتیم که "متأسفانه گرایشات موجود در سطح رهبری اتحادیه همبستگی دیدگاههای قابل توجهی ارائه نمیدهند" و از بدیل رفهرمیستی ارائه شده توسط کورون (از رهبران کمیته دفاع از خود اجتماعی) که از مشاوران "همبستگی" بشمار میرود (که خواهان دموکراسی پارلمانی بود صریحاً انتقاد کردیم.

در بیش از ده ماهی که از انتشار آخرین مقاله (رهايي ۶۵، هفتم اسفند ماه ۱۳۵۹) میگذرد ، اوضاع لهستان روز بروز در جهت وخیمتر شدن پیش رفته است . میزان وامهای خارجی لهستان به ۲۸/۵ میلیارد دلار رسیده است که از این میان فقط ۲ میلیارد دلار آن به کشورهای بلوک شرق است (خبرگزاری فرانسه بنقل از دولت لهستان - کیهان انگلیسی ۲۲ دی) اوضاع دولت بقدری خراب است که از بهار قبل قادر به پرداخت ۲/۳ میلیارد دلار اصل و فرع وام به بانکهای خصوصی کشورهای غربی نبوده است. این بانکها از هراس ورشکست شدن لهستان (۴) با به تعویق انداختن اصل وامها موافقت کرده ولی خواهان پرداخت بهره شدند . بنابراین این توافق در ۲۹ دسامبر (۸ دی) به امضا برسد ولی لهستان نقضای ۳۵۰ میلیون دلار وام کرد تا بتواند بهره وامهای خود را بپردازد (نیوزویک ۴ ژانویه) و این در شرایطی است که کمیته گفتنی نیوزویک کشورهای اروپای شرقی (شوروی) در حدود ۸۰ میلیارد دلار به غرب بدهی دارند . این شرایط و همچنین ادامه داشتن اعتصابات در سراسر کشور منجر به این شد که کمیته مرکزی حزب کمونیست لهستان استانیلا وکانیا را که در سپتامبر ۱۹۸۰ دبیر اول حزب شد و سپس به ریاست او در ۱۹۸۱ و با رهبران سمت انتخاب شده بوده در

اکتبر ۱۹۸۱ از کار برکنار کرده و برای اولین بار یک نظامی یعنی ژنرال یاروزلسکی را در این مقام قرار دادند . البته وی چند ماه پیش از آن به نخست وزیر منصوب شده بود . انتصاب وی از آن نظر حائز اهمیت بود که وی علاوه بر فرماندهی ارتش که گفته میشود از حزب کمونیست بیشتر مورد پذیرش مردم است ، در سال ۱۹۷۶ نیز به خاطر بیان اینکه "سربازان لهستانی به روی کارگران آتش نخواهند گشود" مغضوب واقع شد و بدین خاطر از حجابت بیشتری میتوانست برخوردار شود و از طرف دیگر در سرکوب مردم نقش سهیل تری را بعهده گیرد .

فاصله ای چندین ماهه در ارتداد بیرا ولی وی با انتقادات وی از اعتصاب ، سعی در محدود کردن آنها و سپس مذاکره با لخ و اونسا رئیس اتحادیه همبستگی و کاردینال کمپ رهبر کلیسای کاتولیک لهستان در باره ی پیشنهاد و برای ایجاد "شورای اشتی ملی" (نیوزویک ۱۶ ژانویه ۸۱) ، برای همکاری در جهت بهبود اقتصاد همراه بود . این دوران بالاخره منتهی به برقراری حکومت نظامی در ۲۲ آوریل شد که مسلماً از مدتی قبل برنامه ریزی شده بود . (۵)

اوضاع بین المللی

آنچه بسیاری را از این نظر متمجب ساخت ، شروع سرکوب جنبش تودهای توسط خود دولت لهستان بود . مسلماً با انتظارات متداول و تبلیغات روزمره رسانههای همگانی غربی امکان مداخله شوروی بیشتر تصور بود . ولی به نظر ما هنوز عواملی که در فوق (به نقل از رهائی شماره ۶۵) شمرده می شود به قوت خود باقیست . امکان خارج شدن لهستان از حیطه قدرت شوروی نیز جدی نشده بود که مداخله نظامی شوروی را محتملتر سازد . از عوامل بازدارنده ای دیگر در شرایط حاضر بخصوص با تبلیغات شدید دولت ریگان در چند ماه اخیر ، احتمال حمله نظامی امریکا به کوبا و ونیکرا گوئیمود . هر یک از رویدادهای فوق ، بهر صورت میتوانستند منجر به ایجاد بحرانی بسیار شدید تر از بحران کنونی در سطح بین المللی شوند .

جدا از مداخله یا عدم مداخله شوروی ، یکی از تحولاتی که بدنبال و با استفاده از شروع سرکوب در لهستان بوقوع پیوست ، و در حقیقت رویدادهای لهستان آنرا به شدت تسهیل کرد ، الحاق بلنندیهای جولان توسط اسرائیل بود . به قول مسروفاش بقدری شور بود که خان هم فهمیده و مجله تایم مورخ ۲۸ دسامبر کاریکاتوری از کروی زمین را به جاب رسانیده است . در یک طرف آن چند نفره نقشه ی "لهستان" نگاشته میکنند ، در حالیکه در زیر کره بگین در شمال یک کره ارتفاعات جولان را گاز زده و بلعیده است . اسرائیل با سو استفاده از اوضاع لهستان و سرگرم بودن افکار بین المللی " قانون الحاق جولان" را به تصویب پارلمان رسانید و به تجاوز خود به سرزمینهای اعراب بعد تازه ای بخشید . مسئله حکومت نظامی در لهستان بطرز قابل انتظاری موجب اعتراض در کشورهای عربی و جهان

توضیح

مقالات بی امضا نشریه رهائی منعکس کننده ی نظر عمومی سازمان وحدت کمونیستی است . سایر مقالات که با امضا منتشر میشوند با آنکه از جنبه ی کلی منطبق با نظرات سازمان هستند ، معضداً میتوانند در پیارهای از جزئیات مطابق نظر همهی اعضا آن نباشند .

مبارزه با امپریالیسم جدا از مبارزه با سرمایه داری نیست

به یاروژسکی ها خواهد رسید .

(۲) قابل ذکر است که همچنانکه در آن سلسله مقالات بیان کردیم انتظار داشتیم اراکلی واقفیات تاریخی به مذاق استبداد اینستهای که عمری را به یمن تحریف تاریخ جنبش کارگری به بقای سیاسی خود ادامه دادمانده ، خوش بیاید . در این رابطه "راه کارگر" شماره ۷۵ در مقاله ی خود درباره ی لهستان بدون ذکر نام ما (و اعباراتی که شایسته ی خودانست) اظهار لطف کرده بود که شبه ترسکیستها و ماژوئیستها با ترفیق استالین "وارد و گاه سوسیالیستی" حمله میکنند و برای ابتکار از چر چیل هم نقل میکنند . برای اطلاع خوانندگان "راه کارگر" باید بگوئیم که منظور ما بودیم که از خاطرات چر چیل در باره مذاکرات با استالین و همچنین از نامه ی استالین به چرچیل در باره ی لهستان نقل کرده بودیم . البته راه کارگر زیرگانه "اعتراف استالین" را زیر سبیلی در کرده بوده و طبق معمول هم یک کلمه در باب اثبات نادرستی مطالب طرح شده ابراز نکرده بود .

(۳) از جمله این خصوصیات که باید در تحلیلی ضروری از نظام حاکم بر شوروی و سایر کشورهای بلوک شرق در نظر گرفته شوند عبارتند از :

الف - برنامه ریزی بوروکراتیک و از بالا که در نتیجه اجازه ی نوآوری و پیشرفت سریع در صنعت را ننمیدهد و همواره نیز اهداف غیر واقعی و غلط برای تولید تعیین میکند ، مستولید کالاهای بدون مصرف که از کارخانه به انبار منتقل میشوند و مبالغ قابل توجهی را تشکیل میدهند ، چ - اشتغال کاذب .

مثلا گفته میشود ۱۵ میلیون از افراد شاغل در شوروی را میتوان از پرورشی تولیدکننده گذاشت و تولید ثابت بماند و بیا حتی بالا برود ، د - عدم استفاده از ظرفیت کامل صنایع . (نقل به مفهوم از "قرن وقایع غیر منتظره تحلیلی از جامع نوع شوروی" نوشته ی سازمان سوسیالیستی مستقل بنام "بیگ تلیگ")

(۴) در صورت ورشکسته شدن لهستان و امهای این بانکها پرداخت نمیشوند و در نتیجه این بانکها باید وامها را در اصل سرمایه ی خود منظور کنند که باعث تقلیل قدرت داد و نام میشود . به گزارش یک روزنامه معتبر اروپائی یعنی ساندی تا یمز بانکداران غربی بطور محرمانه چندی قبل خواهان یک حکومت قوی در لهستان شده بودند .

(۵) باید دانست که در کنگره ی "همبستگی" در ماه سپتامبر قطعنامه هایی مبنی بر دعوت به انتخابات آزاد برای پارلمان ، خواست رفتارندم برای انتخاب بین برنامه ی خود گردانسی اتحادیه و طرح دولت دعوت از کارگران بلوک شرق و شوروی بتشکیل اتحادیه های مستقل تصویب و منجر به فشار شدید شوروی شد . بود (مجله ی تا یمز ۳ ژانویه) . کشور "سوسیالیستی" را که پس از ۳۰ سال از نظر خواهی در میان کارگران در باره ی برنامه ی خود و اتحادیه ی مستقل آنها بهر اسادبه واقع باید از عجاب روی زمین دانست . بجای مارکس !

(۶) و این در حالیکه مطبوعات فرانسه مرتبانه نامه هایی از گروه گروه اعضای حزب کمونیست فرانسه در اعتراض به اوضاع لهستان بجاپ میرواند .

سوم - را از جوانب مختلف دامن زد . از طرفی رنگان رئیس جمهور امریکا که چندی قبل به شیوای فاشیستی کارمندان برجهای کنترل فرودگاههای امریکا را بخاطر اضا فمحقوق اعتصاب کرده بود نه بلافاصله خراج کرد و اتحادیه ی آنها را هم به مرز انحلال رسانید ، و دولت وی هنوز از رژیمهای فاشیستی و نظا می دست راستی مثل السالوادور ، آرژانتین ، شیلی . . . که در سراسر جهان مشغول قتل عام مردم هستند ، شدیدا حمایت میکند ناگهان به یاد از دست رفتن حقوق اتحادیه های سرکوب آزادیهادر لهستان افتاد ! لپاپ و تیلانچا ن پهل دوم که خود لهستانی است و بنا به طبیعت کلیسا و پاپ بودن دست راستی است ، و خود مدتی است کشیشهایی را که در امریکا لاتین به جنبش های ضد دیکتاتور پیوسته اند تحت فشار قرار داد فاست ، نیز صدای اعتراض را بلند کرد و با فرستادن نماینده به لهستان و روشن کردن شمع پشت پنجره در شب کریسمس اظهار "نگرانی" کرد .

ولی مخالفتها و اعتراضات بدینجا ختم نمیشود . میتران رئیس جمهور "سوسیالیست" فرانسه و سوسیالیست دموکراتها احزاب اوورکومنیست ("کومنیست اروپائی") مثل احزاب کمونیست اسپانیا و ایتالیا شدیدا به دولت لهستان اعتراض کردند . حتی حزب کمونیست فرانسه که به طرفداری از خط مسکو شهرت دارد دولت لهستان را نصیحت کرد که زور بکار نبرد و اظهار امیدواری کرد که اوضاع بزودی به حالت عادی بازگردد . (۶)

توضیحات

(۱) منابع رسمی دولت لهستان تعداد کشته شدگان را ۸ نفر اعلام کرد مانده (خبرگزاری یونایتد پریس به نقل از ژنرال سادور شاجیلو عضو شورای نظامی - روزنامه کیهان انگلیسی ۱۰ دی ۱۳۶۰) ولی بعنوان مثال خبرگزاری فرانسه به نقل از یک شبنامه ی "همبستگی" شعبه ورشو در تاریخ ۲۲ دسامبر (اول دی) گزارش داد که در حمله ی نیروهای امنیتی به یک کارخانه ی واگن سازی ۱۵ اعتصابی کشته شدند (کیهان انگلیسی ۲۲ دی) . در هر صورت چه در مورد کشته شدگان و چه در مورد دستگیریها آمار دقیقی به علت سانسور شدیدی دولت لهستان وجود ندارد . ولی آنچه مسلم است اینست که حتی خبرگزاری تاس از اعتصابات و حتی بمب گذاری در مدخل یک معدن و تهدید به انفجار در صورت حمله ی دولت توسط هواداران "همبستگی" سخن رانده است که این خود اذعان بر وجود مقاومت در سطح قابل توجهی است . مسئله ی دیگر دستگیری کیرک دبیرکل سابق حزب کمونیست لهستان و چند تن دیگر از مقامات دولتی وینا هندیگی در متن از مهترین سفرای لهستان است . طبق معمول سنواتی افراد و نه نظام و گناهکار شناخته شده مانده باید پرسید که مثال کیرک وینا کومولکا (که وی نیز چندین سال در زندان بسر برده بود و پس از برسرگارد آمدن در ۱۹۵۶ در سال ۱۹۷۰ با بی برویی بسر کنار شد) محصول کدام نظام اجتماعی هستند (آیا غیر از اینست که بنا به ادعای ایدئولوژیکهای بلوک شرق مردم این کشور بیش از نیمی از عمر خود را تحت حکومت "شخص انقلابیون" "جاسوسان سیا" و غیره بسر میبرند ؟) و چک و کومولکا ، کیرک ، ترکی و سپس حفیظ اللامین . کی نیست

بقیه از صفحه ۶

۲۵۰ هزار دلار . پرونده های

دلاری کم نیست سلسله مقالات کیهان (قسمت سوم ۶۰/۲۰/۵) چند نمونه آنرا ذکر میکند از جمله یک پرونده ۷۰۰ الی ۷۵۰ میلیون دلاری ، یک پرونده ۱۸۰ میلیون دلاری و غیره (۴) از عمده ترین ایرادات به این شش عضو و حتی سه عضو بیطرف دادگاه " اینست که به حقوق اسلامی آشنا نیستند و در چارچوب قوانین کشورهای غربی کار میکنند " بنا بر این نمیتوان گفت که سه نفر اعضا غیر امریکائی این دادگاه صد درصد بیطرف هستند (مراجعه شود به همان سلسله مقالات تحقیقی " کیهان ، قسمت سوم ، ۶۰/۱۰/۵) (۵) این عبارت کمی مبهم نگارش یافته است . منظور دقیق آن اینست : در مرحله ی قبل از داوری یعنی در مرحله ی حل و فصل ادعاها ، اگر با دولت امریکا و کمپانی های این کشور سازش صورت نگیرد و بخشی عمده یا اصل ادعاها ی آنها پذیرفته نشود ، در مرحله داوری ، ممکنست وضع وخیم تر شود یعنی داوری علاوه بر اصل ادعاها رژیم اسلامی را محکوم به پرداخت بهره ، بهره دیر کرد و عدم النفع کند .

(۶) در همین رابطه است که نویسنده سند در صفحه ۵ بنحوی روشن برای مقامات رژیم اسلامی و مبهم برای دیگران ، توصیه میکند :

" . . ذکر این نکته ضروری است که حل و فصل ادعاها در خارج از داوری در چارچوب مهلت فوق (مهلت نهائی برای ارجاع دعاوی به هیئت داوری) نبوده و هر موقع تا زمان رسیدگی هیئت داوری و حتی ضمن رسیدگی هیئت داوری و قبل از صدور رای نیز امکان پذیر میباشد چه در چنین صورتی خواهان (امریکائی) میتواند ادعای خود را از دیوان داوری مسترد نماید و دعوی حل و فصل شده تلقی گردد " .

(۷) گویا در رابطه با این پیشنهاد بود که " مجلس (شورای اسلامی) لایحه دوفوریتی دولت را در مورد استخدام افراد برای دفاع از منافع ایران (اسلامی) در چارچوب بیانیه الجزایر تصویب کرد " . به موجب این لایحه ، دولت (اسلامی) نمی تواند برای اجرای بیانیه الجزایر و اقامه و تعقیب دعاوی علیه خارجیان به منظور استیضای حقوق ملت (مسلمان) ایران بدون رعایت مقررات اداری و استخدامی و محاسبات عمومی و بودجهای از خدمات اشخاص حقیقی و

حقوقی ایرانی و خارجی استفاده نماید " (همان " گزارش تحقیقی کیهان " ، قسمت اول ، ۶۰/۱۰/۲) .

و در رابطه با این پیشنهاد بود که گویا " در ایران تعداد وکلا و کارشناسان قضائی که وقت آزاد داشته باشند ، خیلی کم است (!) " . بنا بر این ما ناچاریم در سرا سر دنیا نیروهای را بر دفاع از دادخواستهای (رژیم اسلامی) ایران و جوابگویی به دادخواستهای امریکا بسیج کنیم . شاید ۱۰۰ حقوق دان از ملیتهای مختلف به استخدام دولت (اسلامی) ایران در بیایند . این اشخاص میتوانند ملیت های مختلف داشته باشند . (همان " گزارش تحقیقی " کیهان " ، ۶۰/۱۰/۵)

حمله ور شدند .

و مدارس دانش آموزان را در مدرسه نگاه میدارند . (در این حمله ی برق آسا به شهرهای ۲ پاسبان ۸ پاسدار و ۱ جاش به هلاکت میرسند ، پیشمرگان همچنین ۸ پاسبان و ضمناً تمام پاسدارانی را که در منطقه ی تحت کنترل آنها مشغول استحمام بودند به گروگان میگیرند .

در طی حمله مرتباً شعار مرگ بر خمینی ، شعارهای دیگر و سرودهای انقلابی در میان باران گلوله به گوش میرسید . دانش آموزان نیز در مدارس با خواندن سرود از پیشمرگان حمایت میکردند . حمله تا ساعت ۱۱ شب بطول انجامید و یک پیشمرگ شهید و یک پیشمرگ دیگر زخمی شدند .

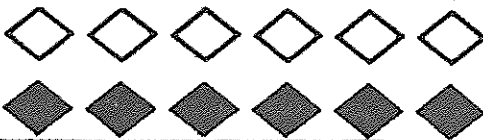
پاسداران شجاع (که تا ساعت ۷ صبح روز بعد از حمله حرارت بیرون آمدن از مخفیگاههای خود را نداشتند ، پس از خروج پیشمرگان از شهر ، د و روز را بطور مطلق اعلام حکومت نظامی کردند که طی روز رفت و آمد در طی تمام ۲۴ ساعت کاملاً ممنوع بود . در طی این مدت ، مزدوران رژیم به خانه گردی وسیع پرداخته و در حدود ۴۰۰ نفر را دستگیر کردند . عدای از این تعداد تدریجاً آزاد ولی بقیه هنوز در زندان بسر میبرند .

پاسداران سرمایه در طی خانه گردیها حتی دسته ی بهلی را که از پنجره بیرون آمده بود بجای لوله تفنگ گرفته و بسوی آن تیراندازی میکنند در سطح شهر شایع است که انگیزه حمله ضربه زدن به شهریانسی بوده که مدتست به آزار مردم پرداخته و از هیچ امری در این راه کوتاهی نمیکرد . کلا این حرکت در بالابردن روحیه ی مبارزاتی مردم اثر بسیار چشمگیر بجا گذاشته و بالعکس آثار ترس را در مزدوران رژیم بخوبی آشکار کرده است .

سند

۶۰/۷/۱۶ - در ساعت ۳ بعد از ظهر ، ۳ نفر اتومبیل پلیس راه سندج را متوقف ساخته و میگویند ماشین ما خراب شده و از آنها کمک میخواهنته ۲ پلیس راه به محض پیدا شدن خلع سلاح میشوند . سپس این ۳ نفر سوار اتومبیل پلیس راه شده و در بین راه به تمام کمیته ها تیراندازی میکنند . در خیابان شهر نیز با تلفنگوی ماشین پلیس شعار میدهند ترک بر خمینی " سپس پس از مدتی ماشین را در کوچگای به تیسر چراغ برق زده و فرار میکنند .

۶۰/۷/۱۶ - پیشمرگان کومله ، ۱۳ نفر از جاشهای " پیشمرگان مسلمان کرد " را به گروگان میگیرند . جریان امر بدین صورت بود که پیشمرگان کومله خود را به شکل جاشها در آورده و به مقر آنها میروند . در آنجا میگویند درگیری سختی روی داده است و خواهان نیرو میشوند ولی پس از خروج از مقر در یکی از کوچگها پیشمرگان دیگری از کومله به جاشها ایست داده و پس از خلع سلاح آنها را به گروگان میگیرند .

اخبار

باز

۶۰/۸/۱۵ - در موشن از توابع بانهد رجادهی سردشت، تا کنون سه بار توسط ارتش و پاسداران سرمایه مورد حمله واقع شده است. علیرغم پشتیبانی هوایی از نیروهای رژیم، پیشمرگان با مقاومت سرسختانه آنها را وادار به عقب نشینی کرده و در هر حمله تعداد زیادی ارتش و جاش و پاسداران به هلاکت رسانیده اند. اکنون نیز در روز است که ده ها موشک مورد حمله قرار گرفته است و مقاومت دلیرانه پیشمرگان ادامه دارد.

۶۰/۹/۲۰ - از چند روز پیش تا کنون، چند ستون ارتشی برای باز کردن راه بانهد سردشت حرکت کرده اند ولی هر بار با کمین پیشمرگان مواجه گردیده، و با دادن تلفات زیاد وادار به عقب نشینی شده اند.

■ اوضاع عمومی بانهد، وجود اختناق و سرکوب شدید تراز سایر شهرهای کردستان است. پاسداران سرمایه هر روز تعدادی از جوانان شهر را به بهانه های مختلف دستگیر کرده و روانه زندانها می سازند بسیاری از جوانان شهر به هنگام شب از شهر خارج شده و به میازنه ادامه میدهند. یکی از حیللهای رژیم این است که هر چند گاه تعدادی از افراد عادی شهر را دستگیر و آنها را محکوم به اعدام میکند، سپس اعلام میکند که اگر پیشمرگان حاضر به ممانعت آنها با اسیران خود نباشند احکام اعدام را اجرا خواهد کرد. به این ترتیب رژیم موفق به بازپس گرفتن تعدادی از افراد خود شده است. پرواضح است که این عمل رژیم کینهی مردم را نسبت به آن بیشتر کرده و بر حمایت مردم از پیشمرگان و وجدان می افزاید.

بوکان

۶۰/۷/۱ - شایعه تسخیر بوکان توسط رژیم قوت می گیرد.
۶۰/۷/۲ - ارتشی ها و پاسداران از روستای سرا (بین سقزو بوکان) به طرف روستای کهریزه (درحدود ۲ کیلومتری بوکان) پیشروی میکنند و پس از عبور از کهریزه در ارتفاعات "توله که" مستقر میشوند.

۶۰/۷/۴ - نیروهای رژیم به ارتفاعات نعله شکن بوکان رسیده اند ولی پیشمرگان از شهر خارج شده اند.

۶۰/۷/۱۴ - کوهستانی ها میگویند شهر را میتوانیم بگیریم ولی در حال حاضر مهلت کم داریم.

۶۰/۸/۱۵ - پیشمرگان جنبش مقاومت طی یک حمله گسترده در ساعت ۴ صبح وارد شهر شد و تعداد زیادی جاش و پاسداران را کشته، زخمی و اسیر کردند. شهر تا غروب در کنترل پیشمرگان بود و سپس شهر را ترک کردند. در این درگیریها هیچ آسیب جانی به پیشمرگان وارد نشد، ولی تعدادی از مردم شهر در خمپاره باران شهر توسط ارتش زخمی و کشته شدند.

۶۰/۹/۲۱ - پیشمرگان در موکرات از صبح بیستم وارد شهر شدند، و با حمله به مقرهای پاسداران جاشها و ارتشی ها عدهی زیادی را به هلاکت رساندند آنها تا غروب در شهر باقی ماندند و به درگیریهای متفرقه با مزدوران رژیم پرداختند و سپس با تارک شدن هوا با موفقیت بدون دادن تلفات شهر را ترک کردند. تاکنون که صبح روز بیست و یکم است، اجساد بیش از ۱۳ جاش و پاسدار و ارتشی به سردخانهی سقز منتقل شده است.

تکاب

۶۰/۹/۱۸ - تعدادی پاسدار و جاش در ساعت سه صبح به ده کویبه قران، به محل یکی از مقرهای حزب دموکرات، حمله کرده و پس از درگیریهای شدید که به محاصرهی آنها منتهی شد، بیش از ۱۵ نفر جاش و پاسدار کشته و عدهی زیادی هم زخمی شدند. در این درگیریها ۲ تن از پیشمرگان حزب نیز کشته شدند.

روزنامه کیهان با کمال وقاحت ادعا کرد که در این روزنامه درگیریها ۳۸ نفر از افراد حزب دموکرات کشته و همین تعداد دستگیر شده اند. البته تعدادی از مردم بیگناها طرف کویبه قران دستگیر شده اند که در زندان رژیم در تکاب بسر میبرند. ولی نحوهی انتشار خبر در کیهان و دروغهای شاخدا را آن هدفی جز روحیه دادن به مزدوران رژیم در نقاط دیگر ندارد.

۶۰/۹/۱۹ - ده کویبه قران باز مورد حملهی توپ و خمپاره جاشها، پاسدارها و ارتشی ها قرار گرفت. طی این حمله ی وحشیانه، تعداد زیادی از مردم بیگناه به شهادت رسیدند. قتل عام هنگامی تفاق افتاد که حزب دموکرات مقرر خود را تخلیه کرده و به محل دیگری رفته بود، شاهدان عینی، زنی حاطه را مشاهده کرده بودند که در اثر برخورد ترکش خمپاره، چنین چند ماهی به بیرون افتاد و هردو کشته شده بودند.

۶۰/۹/۲۰ - دو ستون ارتشی که برای تصرف یکی از مقرهای کوهلمه ها تا طرف تکاب حمله ور شده بودند، در اثر ضد حملهی شجاعانهی پیشمرگان کوهلمه در هبم پاینده و نابود شدند. البته دستگهای تبلیغاتی رژیم طبق معمول به گزافه گویی خود در مورد "هلاکت دهها ضد انقلابی" ادامه دادند.

تهران

■ در اواسط سپتامبر، کارمندان قسمت ۱۸ اداری مخابرات به تفسیر در ساعات کار و همچنین علیه فشار در مورد رعایت حجاب اخباری اعتراض میکنند. برای مقابله با این اعتراضات بحق، مسئولین اداره کارمندان را "ضد انقلابی" میخوانند (والحق که بجز یک اقلیت معدود کارکنان را در جامعه میتوان یافت که "ضد انقلاب" نباشد) و از آنها ۲۵۰ نفر را اخراج میکنند.